

פרשת לך לך

"...וַתֵּרָא כִּי הִרְתָּה וַתִּקַּל גְּבֻרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ.. וַתִּעַנֶּה שְׂרֵי וַתְּבָרַח מִפְּנֵיהָ" (בראשית ט"ז ד'-ו')

מה גורם לשרי הגבירה ולהגר השפחה, לאבד את שיקול הדעת ולהתקוטט ביניהן כאילו מעמדן שווה? ובכן, מדובר בשני יצרים חזקים והפוכים – גאווה וקנאה, שהשליטה בהם, היא קשה במיוחד. הלוקה בהם, מדמיין תמונה לא רציונאלית, מתמקד במקרה בודד ומאבד קשר עם המציאות. הגאווה בה לקתה הגר בעקבות הריונה, גרמה לה לדמיין שעלתה לגדולה, והשכיחה ממנה את העובדה ששימשה רק ירחם להשכיר, כנהוג בימים ההם. הקנאה בה לקתה שרי בעצם הריונה של הגר, גרמה לה לחשוש למעמדה כיגברת הראשונה, למרות ששפחתה היתה חסרת מעמד ונתונה לגמרי בידיה.

יורם קימלמן

שיעור פרשת השבוע- אליאב לזר

ימי החול		שבת פרשת לך-לך	
05:13←05:09	זמן תפילין /טלית	16:30	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	16:40	מנחה 14:00
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	-	שיעור הלכה אקטואלית
08:00	שחרית ג' (בביה"ס, ימים א-ה)	06:45	שחרית א'
08:45←08:43	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
16:35	מנחה וערבית	08:00	שחרית ע"מ
16:45←16:49	שקיעה	16:20	מנחה 12:30, 13:30
20:10	ערבית	14:00	מנחה (בבית שנון)
21:00	ערבית (בשקד ג')	16:00	מנחה ע"מ
		17:25	צאת השבת

אחות תורנית – (נייד- 0523934505, קווי מקוצר-8080): דורית ריזר

שבת
שלום

גבורת גשמים

היום מדורנו מוקדש לגשם שהשבוע התחלנו לבקש שירד עלינו לברכה. הגשם הינו ללא ספק אחד הגיבורים של ספר בראשית - פעמים והוא 'מסתער' וגונב את ההצגה כמו בפרשת נח, ופעמים שהוא דווקא 'מתבצר' ועוצר, ובכך מניע תהליכים שמשנים את פני ההיסטוריה. גם בפרשתנו העלילה מתחילה להסתבך בעקבות הבצורת הקשה, אשר מניעה, מלבד הירידה המורכבת למצרים, גם תהליכי עומק שבעתיד תתברר השפעתם העמוקה.

פרידתם של אברהם ולוט נובעת אף היא מפרשיית מצרים. הרכוש הרב שקיבלו שם מעורר מתחים בין רועי הצאן ובמקביל מוליד ויכוח עקרוני ומהותי באשר למקומו של הגשם בחיים העבריים בארץ כנען.

אברהם מציע ללוט לפנות צפונה או דרומה, ובכך מנסה להשאיר אותו בשטחים ההרריים בלב הארץ, עליהם נאמר בדברים יא': "אֶרֶץ הָרִים וּבְקָעֹת לְמִטְרַת הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתָּה מַיִם." מכיוון שאזורים אלה זקוקים תדיר לגשם, מתקיים בהם קשר קרוב ומיוחד עם הבורא: "אֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ דִרְשׁ אֶתָּה תִמְיֵד עֵינֵי ה' אֶל-הַיָּד בָּהּ מִרְשֵׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה". אך לוט, השבוי עדיין במקסם העושר והקדמה אותם ראה בממלכה הפרעונית, מביט דווקא מזרחה, אל סדום הדומה כל כך למצרים. לוט רואה חבל ארץ שאינו תלוי בחסדי שמיים, השוכן בשלווה ובגאווה על הנחר הגדול, ונדמה לו שהוא רואה גן-עדן עלי אדמות: "וַיִּשָּׂא לוֹט אֶת עֵינָיו וַיִּרְא אֶת כָּל כְּפַר הַיַּרְדֵּן כִּי כָלָה מִשְׁקָה... כִּגֹן ה' כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם".

בעקבות הבנה זו, ובעקבות הקושי הגדול בהבנת הכיוון אליו נוסע לוט בירידתו לסדום – שהרי לוט נסע אל המזרח ובפסוק משתמע להיפך "וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָּם", דורשים חז"ל במדרש רבה, דרשה המכוונת לעומק פשוטו של מקרא: "וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָּם - הַסִּיעַ עֲצָמוֹ מִקְדָּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, אָמַר: אֵי אֲפֹשִׁי לֹא בִּאֲבָרָם וְלֹא בִּאֲהֵינִי". בחירתו של לוט בסדום איננה בחירה כלכלית-מקצועית אלא בחירה מוסרית-אידיאולוגית. לוט מעדיף מקום בו ניתן לחיות בשלווה ללא צורך לבחון את מעשיך בשיקולים ערכיים. מקום בו הכסף הוא הצדק ושורת הרווח היא המוסר.

אך בסדום הקשוחה והאכזרית, לא רק שאין מקום לשכינה, גם ל"אדם" לא נשאר מקום. כבר בראשית בריאת העולם למדנו שבשביל גשם צריך שניים: "וְכָל שֵׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרָם יִהְיֶה בְּאֶרֶץ וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרָם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר ה' אֶל-הַיָּם עַל הָאָרֶץ וְאָדָם אֵינֶן לְעֹבְדֵי אֶת הָאֱדָמָה" (בראשית ב, ה'). לא די שקיימת השגחה א-הית – צריך גם 'אדם', שיזכור את בריאתו בצלם. בשביל חסדי הגשמים, מלמדנו ספר בראשית, נדרשת אנושות מפותחת ומתקדמת בערכיה וביושרה לא פחות מאשר ביכולותיה המדעיות והטכנולוגיות.

נסיים הפעם בשיר לוט של אברהם חלפי. מעניין שחלפי, המתמקד ברגע הבריחה של לוט מסדום, מדגיש את הצמא למים ורואה שם הימלטות מאילי הבית, אולי לקראת חזרה אל קדמונו של עולם:

לוט נְמַלֵּט אֶל תַּרְדֵּמַת לֵילוֹ	לוט נְמַלֵּט מֵאֲלֵהֵי בֵיתוֹ	וְאִם יָבֹאוּ שׁוֹב אוֹתוֹ לְצוּד
נְרַדְף מִזַּעַם יוֹם	שָׁם אֲשֶׁת נְעוּרָיו	כָּל חֲלוֹמוֹת תִּבְּל
צָמָא אֶל מֵי בְּרָכָה	נְצִיב שָׁל מְלַח מֵר	הָאִם יָקִיץ וְאִם יַעוֹר
כּוֹרֵעַ עִם גְּמֻלוֹ	גְּלַעַד אֲהַבְתּוֹ	שְׁחֲלוֹמוֹ שְׂדוּד
בְּשַׁעַר סְדוֹם	מְדַבֵּר מֵאֲחוּרָיו	לוט הָאֲבָל

יוסף כראון סופר לאיתן כהן ז"ל

ידיד נפש שלי, איתן יקר!

קשה לי מאד לשבת ולכתוב הספד עליך. קשה לי בכלל לעכל ולהפנים שאתה איננו ולכתוב עליך בלשון עבר. על אף שידעתי מה קורה אתך, הידיעה הכתה אותי בהלם.

קיווייתי והתפללתי לבורא עולם שתחלים ושנוכל שוב לתקשר, למרות המרחק, על מה שקורה בקיבוץ שלנו שכל כך אהבת. על איך שאתה מרגיש. אהבתי את השיחות אתך היית לי ידיד נפש אמיתי ואתה כבר חסר לי מאד! אינך יודע כמה!

נקשרנו עוד כשהגעת לסעד עם הוריד המדהימים גיתית ואייבי ונילי אחותך. עבדתי עם אביך בלול והכרתי אדם שכולו טוב. נשמה אמיתית. ונשביתי, איך לא!

ביתכם היה פתוח ותמיד עם חיוך וסבר טוב. והכניסה המרהיבה של הגינה הפורחת של אמך גיתית היקרה, פינת גן העדן הקטנה שלה.

הרגשתי כבן בית, כך הכרתי אותך, עבדת בפלחה והיית מאושר ושמח בחלקך. שוחחנו על הכל. ראיתי אותך כשהיית מטופל בדיאליזה, בקרתי אותך הרבה ובשבילי היית גיבור אמיתי. על איך שהתמודדת ועל כל מה שחווית ונחת עליך בכל התקופה הקשה הזו.

נילי, אחותך היקרה, שתרמה לך כליה ובזכותה יכולת לחזור שוב לחיים נורמליים. ואת נילי, אין לי מילים עד כמה נתינה ענקית עשית. וברכה גדולה. זכית!

אני זוכר שלפני כשנה פלוס שוחחנו בשיחת טלפון לבוסטון וגילית לי שרצונך, כשיבוא היום, להיקבר בסעד, בית ילדותך שכל כך אהבת, וזה לא התממש. כל כך רציתי להיות אתך וללוות אותך בדרכך האחרונה.

איתן ידידי. אני אוהב אותך מאד ואני מתגעגע. היית לי כאח, ואתה תמיד תהיה חסר לי.

אני רוצה להגיד לנילי, לסנדי זוגתך ולכל המשפחה שלכם, אנחנו קהילת סעד, אוהבים אתכם ובלב –אתכם!

תנוח בשלום על משכבך!

לנילי כהן, אתך באבלך על פטירת אחיך

איתן כהן ז"ל

קיבוץ סעד

פינת הטריבונה / יאיר שלומי ופרקאי אפרתי

נסו למצוא קשר בין השאלות לפרשת לך לך. תשובות במהופך בעמוד 4

1. מה גרם לרעב הגדול באירלנד בשנות ה-40 של המאה ה-19?

2. את איזו דמות ילדים גילמה השחקנית שרי צוריאלי?

3. את איזו קבוצת פאר אנגלית אימן אברהם גרנט ואיתה העפיל לגמר ליגת האלופות?

4. בשיר "קום והתהלך בארץ" היכן מסתתרת המולדת?

5. מה אורכו של שביל ישראל?

6. בתחום איזו מערכת גיאולוגית נמצא ים המלח?

7. היכן נכתב: "והחוט המשולש לא במהרה ינתק"?

8. איזו שכונה ירושלמית שוכנת על רובו של עמק רפאים?

9. איך נקרא החלק האחורי של גלגל העין, הממיר את האור לגלים חשמליים?

10. איזה סוג של חיה הוא הפרא?

שאלת בונים: כמה מרכזי איסוף קרטונים יש במרחב המגורים בסעד? (לא כולל את סיפן, בית הספר, מוגו, וכו')

"הפנקס פתוח"

סרט של יאיר אלצור ואילה שקלאר

לציון יום הזיכרון לרה"מ יצחק רבין- נפגש עם אילה שקלאר לצפייה בסרט ושיחה בעקבותיו.

מועדון לחבר | מוצ"ש פרשת לך-לך | י"א חשוון | 15.11.22 בשעה 20:30

מחכות לכם,

ואצת תרבות

9"02

"אז חוצר הנהגין..."

כולם מוזמנים לערב שירה וציור

עם צליל זירן.

יום חמישי | ט"ז חשוון | 10.11

20:30 | חדר אוכל ימין

הערב מוקדש לזמרה של חזרתנו דורה רוזנמן

במלאת 10 שנים ללכתה.

ועתה יבית יחלפ' חזנאן

תוצאות ההצבעה בסדר לכנסת ה-25

142 (30.34%) – הציונות הדתית (ט)

92 (19.66%) - המחנה הממלכתי (כ)

76 (16.24%) - הבית היהודי (ב)

64 (13.68%) - הליכוד (מחל)

50 (10.68%) - יש עתיד (פה)

16 (3.42%) - מפלגת העבודה (אמת)

9 (1.92%) - מרץ (מרץ)

7 (1.5%) - התאחדות הספרדים (שס)

5 (1.07%) - ישראל ביתנו (ל)

באומץ בשבילך (קץ) 2 (0.43%),

חופש כלכלי (אצ) 2, הכלכלית החדשה (יז) 1 (0.21%)

יהדות התורה (ג) 1, צו השעה (יץ) 1-

בעלי זכות בחירה: 636 סה"כ מצביעים: 471

קולות כשרים: 468 קולות פסולים: 3

על הפרק/ארכה: חזית רפא

לקראת ימי ההידברות וההקשבה בסוף החודש, ערכנו משאל טלפוני קצר העוסק בשאלות שעל הפרק. לפניכם מבחר תשובות.

שאלנו: איזו מין סעד אנחנו רוצים, ואיך עושים שיהיה לנו טוב כאן ביחד?

רחל אבירם: אני רוצה את סעד עם האנשים הטובים שלה, עם הקהילה המחוברת, הצמודה, ואיך עושים את זה? עושים הרבה מפגשים ביחד כמו מפגשי ארוחת-בוקר, סעודות שבת ביחד. לא להשאיר אנשים לבד. יותר מזה אנחנו לא צריכים.

נוגה אבן-צור: אני רוצה את סעד רב-גילאית, רב-דורית, עם מגוון רחב של אנשים, עם אורח חיים פתוח אך תוך שמירה על ערכים ומסורות שחשובים לנו. כדאי לפתח כללים שבהם אנשים צריכים לעמוד, אך בתוך הכללים להעניק יותר חופש.

קובי אברהם: אני אוהב את סעד בדיוק כמו שהיא עכשיו! אני אוהב את הרב-גוניות שלה, את מגוון הדעות, לנשים בסעד יש מעמד חזק וזה מאד חשוב לי, כדוגמא לדור הצעיר. אני אוהב מאד את מה שהוותיקים בנו כאן ואנחנו נהנים מזה. צריך לחשוב רק איך לשמר את זה. אוהב את הנוי בסעד, את השבילים, את האנשים שהולכים על השבילים. כיף עם המשפחה הגדולה שלנו כאן. אני אוהב את החשיבה קדימה, את הארגון, וגם את המחלוקות בסעד - זה תמיד בריא. חושבים קדימה ומקימים וועדות באופן מסודר. אני אוהב שמפתחים כללים שמכניסים את האנשים למסגרת.

אסתר עקיבא: אני רוצה את סעד שיש בה שותפות כלכלית לצד שותפות חברתית עמוקה. סעד שממשיכה לפתח את החקלאות המתקדמת מתוך אמונה בערך של חקלאות ישראלית. סעד שיש בה יכולת להכיל אנשים מגוונים שלא תמיד מסכימים אחד עם השני.

ואיך עושים שיהיה לנו טוב ביחד? לוקחים אחריות! משתדלים להיות פעילים בחיים הקהילתיים והכלכליים, להיפגש ולהקשיב (גם אם זה דורש נשימה עמוקה כי שמענו דברים שאנחנו ממש לא מסכימים איתם...). לזכור שסעד היא אני, את ואתה, ומה שנעשה ממנה.

אלדד בן-אהרון: הנושאים שאני רואה אותם בעין יפה הם התרבות בסעד, מגוון הגילאים בסעד, האפשרויות החינוכיות, כולל החינוך הלא-פורמלי, מאד חשוב לי לשמר את זה. חשוב לי לשפר את נושא הנוי בסעד, את נושא המחזור ואיכות הסביבה. הצעדים שעשינו בנושא אורחות החיים טובים, אני מעוניין בערבות הדדית אבל כזו שכולם שווים בה- כלומר כולם נדרשים לתמוך בערבות ההדדית באותה מידה.

דויד לנדאו: איך עושים שיהיה לנו טוב כאן ביחד? שנשכיל להאזין אחד לשני, להביט בעין טובה ולהבין שלא כל האמת נמצאת אצלנו.

ואיזו מין סעד אני רוצה? קהילה בה השותפים נושאים תחושת אחריות למקום ולנעשה בו, ולוקחים חלק פעיל בתכנון ומימוש העתיד של קהילה זו.

לאה בובליל: סעד שהייתי רוצה בה היא מקום שמחזיק רוח. מקום שמחפש את הפנימי והטוב באדם ובכלל. שנמשיך בערבות ההדדית המדהימה שיש פה, ונדע גם לתת לפרט את המרחב האישי והכבוד שלו.

ואיך עושים שיהיה לנו טוב כאן ביחד? בעיקר שכל אחד ייקח אחריות- גם במימד הפרטי וגם במימד הכללי- לעשות טוב ולראות טוב.

תודה לכל המשיבים.

ואל תשכחו!

בבוקר שישי א' בכסלו תשפ"ג (25.11.22) או בבוקר שישי ח' בכסלו תשפ"ג (2.12.22)

בוקר מפנק ומפגשי דיבור והקשבה.

כולכם מוזמנים בחום!

מזוות נחשון

השנה "צוות נחשון" זכה ברכות אלופה, הדס כהן, בת שירות שהגיעה ממבוא חורון (עובדת גם בבית כולל "ברוש").

יחד עם הדס, צוות נחשון פועל רבות על מנת שנוכל לתרום לקהילתנו ולסביבתה ומתחילת השנה הספקנו כבר: לבנות סוכות למבוגרים, להכין ולתלות קישוטים בסוכת חדר האוכל, להכין מרק לחיילים (יחד עם שבת נבטים) ולארגן ערב סליחות סניפי ומיוחד.

בסוף שנה שעברה הצוות (בהובלת יעל וייס, אלון אברהם ושני ברט) הגיש למשרד להגנת הסביבה (מטעם בני"ע) הצעה לפרוייקט קיימות אשר רצינו לקדם בקיבוץ בתקווה לקבל מהמשרד תקציב ייעודי. לשמחתנו הרבה לפני כחודש צוות נחשון עודכן כי הצעת הפרוייקט שלנו זכתה וכעת צוות נחשון צריך לקדם את הפרוייקט על מנת להשתמש בתקציב.

כמה מיילים על הפרוייקט: מטרת הפרוייקט הינה שילוב בין איכות הסביבה לבין קהילתיות, וההצעה כללה הקמת שטח ייעודי כסוג של גינה קהילתית אשר ייצור מפגש קבוע של חניכי הסניף עם ותיקי הקיבוץ (בהמשך מטרת הפרוייקט היא גם למשוך שכבות גיל נוספות למפגש הקהילתי). כך שני הדורות יזכו להכרות עמוקה יותר אחד עם השני והדור הצעיר אף יזכה ללמוד על חקלאות מהדור שקידש את עבודת האדמה.

אנו פונים לכלל הקהילה ומוזמנים כל אחד שחושב שיש לו איך לתרום, לסייע וללוות את הפרוייקט להתקשר לטלפונים המצורפים -

הדס כהן: 058-5744295 או שחר אש: 054-8358222.

בברכת עשייה ברוכה לכולנו,

שחר אש ורות נאדר

אסנדי ויצקה פרידמן ואכלא האסכחה
ברכות אהולדת הנכד, בן אדוריה וחייט פרידמן
איחולים אמהות ואנחת!

"אֲנִי כֹהֵן כַּאֲשֶׁר בְּיַדְּךָ יְהוָה – אֲדַבְּרֶנּוּ תְּחִילַת שְׁנַת תַּשְׁס"ד

כל ההתחלות קשות...

וכנראה צריך להוסיף ולומר- "...וההמשך קשה עוד יותר". הסתיו מביא עימו אפרוריות, חשיכה מוקדמת, קצת רוח, ומעט גשם. תפאורה חיצונית שמשליכה על האוירה הפנימית בנפש. ובכלל, זה השלב בשנה שבו מתאקלמות הבנות, הקשיים צפים, רצף השגרה משתלט, ואנחנו נדרשים לגייס את כל משאבי הגוף והנפש כדי לתת את המענה המתאים. התחלנו את השנה עם 45 חניכות (מתוכן 14 חניכות חדשות, שנקלטו השנה). אנו ממשיכים בתהליך קליטה מבוקר על מנת להגיע להשלמת המקומות (48).

חידוש קשר

חלק מהותי מהמסגרת שלנו הוא הקשר עם הקיבוץ, דרך המשפחות המארחות, המפגשים על השבילים, הכלבו וחדר האוכל, הבריכה וחדר הכושר, ובעיקר הלב של חברי הקהילה. אנחנו בסיומה של תקופה מאתגרת מאד לכולנו- תקופת הקורונה, שאחת הרעות החולות שגרמה לנו היא הכורח לנתק מגע מהקיבוץ, לתפוס מרחק, וליצור סייגים, כדי לא להדביק ולהידבק... (אין ספק שלקורונה השפעות מרחיקות לכת בתחומים רבים בעולם גם אחרי התכווצותה לממדים רגילים של מחלה. אנו עוד לא מתחילים לקלוט אפילו את הנזק העצום שיצרה לדור מתבגרים שלם). על כל פנים בעניין שלנו, אנו חשים צורך גדול "להחזיר עטרה ליושנה" ולהעמיק מחדש את הקשר עם חברי הקהילה. חידשנו את הקשר עם משפחות מארחות והיום כמעט כל חניכות ט-יא' הולכות בליל שבת למשפחות. אחד הדברים שקבלנו על עצמנו לעשות הוא לשלוח את "קהילת חן", דף המידע שאנו שולחים להורים ולמחנכים אחת לחודש וחצי בערך, גם לציבור החברים דרך קהילנט. כמו כן נפגשנו עם שרון מנהלת הקהילה מאירת הפנים שלנו, וסיכמנו יחד על הקמת צוות משותף שיציע דרכי תקשורת ופעילות יצירתית, על מנת לעבות מחדש את הקשר שהידלדל במקצת. כל מי שרוצה להצטרף לצוות הזה מוזמן בחום.

שינוי ומחירו

כזכור, בארבע השנים האחרונות, הפנימייה מופעלת ומפוקחת ל ידי עמותת גומת חן, והיא בעלת חשבון בנק נפרד מהקיבוץ. העמותה מנוהלת על ידי ועד מנהל: יו"ר-נחום. מנכ"לית- אודליה. חברי הועד- זבולון, שי חרמש, הרב אמור, נעמה סט, אסתר עקיבא, בישיבות משתתפים באופן קבוע- רוי"ח ישי אברהם, והגזבר אורן צרפתי, וכן משה שולץ ורון נגלר מוועדת הביקורת של העמותה.

כיום הצרכים גדלו מאד, מכיוון שאנחנו מוגדרים כפנימייה טיפולית. משמעות הגדרה זו - מתן דגש רב לא רק על תחומי הלימוד והחינוך, אלא גם על העיסוק בטיפול רגשי לסוגיו השונים. כיון שכך, הצוות גדל והתרחב לא רק בתחום ההדרכה אלא גם בתחום הטיפול. בימים כתיקונם- עובדות אצלנו 4 עוסיות וכן מנהלת תחום הטיפול. בנוסף לבעלי תפקיד אחרים. ברוך ה', שמה של סעד הולך לפניה, והפנימייה נתפסת בעולם העו"סים והיועצים החינוכיים בארץ, כשכיית חמדה חינוכית ייחודית. גם התקצוב של משרד החינוך גדל, אלא שכצפוי, לא באותו היחס. אנו משלימים את החסר על ידי תמיכות ממשלתיות ייחודיות, וכן תרומות רבות, שחלקן הגדול מגוייסות על ידי אודליה, מנהלת העמותה הנמרצת שלנו. ברוך ה', את שנת תשפ"ב סיימנו מאוונים תקציבית, כמו גם בשלוש השנים שקדמו לה. הבעיה היא כמובן התלות בתמיכות המיוחדות, שהיא תלות מסוכנת. ואנו נמצאים בחשיבה אסטרטגית מה הכיוונים הנכונים לצעוד אליהם, כדי להתמודד עם קושי זה ועם קשיים אחרים.

שיפוץ קיבוץ

זכינו והתאפשר לנו באמצעות תרומות חיצוניות נדיבות, ומענקי משרד החינוך, לשפץ את כל מבני הפנימייה במהלך ארבע השנים האחרונות. וכך שופץ מבנה המגורים בשתי פעימות, המרכז הטיפולי- חדרי העו"סיות (מה שפעם היה המקלחת הציבורית הישנה. כל מי שזכה להתקלח בה אז, וגם מי שלא, מוזמן לעבור באזור בבוקר

של יום ולהיכנס...). מועדון ההכשרה הישן, המשמש אותנו לאחר שיפוץ מסיבי, חדר המוזיקה שעבר שיפוץ יסודי, והוא באמת נקודת חן. שיפצנו גם את מגורי הצוות שלנו בבית תיכון, ומעל הכל- מבנה חדר האוכל המחודש. נקווה שנשלים את הקומה השנייה והמטבח, בטווח הנראה לעין.

כולנו אסירי תודה גדולה לאלה שמסייעים לנו בכל המהלך האדיר הזה. תורמים, אנשי כספים וארגון. דירה נאה מרחיבה דעת ולב. הלוואי והיינו מצליחים לגייס תרומות כאלה גם להתנהלות השוטפת (ראה סעיף קודם...), אך אליה כידוע תורמים בדרך כלל ממעיטים לתרום למעט צדיקים מיוחדים. בזה אין שלטי הוקרה, אין מונומנט ניצב לשנים רבות, ואין תחושה של משהו קבוע (כמו שאומרים: הלחם מתייבש, חמאה נמסה, והחלב מחמיץ...). לכן זהו האתגר הגדול והאמיתי העומד בפנינו.

אושפיזין

ברוך ה' שמחות רבות בקהילתנו, ואנחנו פותחים שערינו לאירוח בשבתות, כשהחניכות בבית. המשפחות מקבלות מגוון שירותים- חדרים, חדר אוכל, מועדונים, ומתחם גדול לפעילות. בדרך כלל המתחם מזמין מתחזק ונקי... צוות חניכות מנקה ומארגן לאירוח (לעיתים אנו נעזרים בנערות מהקיבוץ). כל חניכה שהתארחו בחדרה מקבלת מענק סמלי של 10 ש"ח, על המאמץ. כמנהל בית מלון צנוע, אני נדרש לבדוק את האירוח גם כלכלית. מתברר שההוצאות מרובות (הוצאות ניקיון, כביסה, חשמל, ועוד...) עד כדי שהתרומה המתקבלת עבור האירוח כמעט ואינה מכסה את ההוצאות. אשר על כן מתחילת תשפ"ג אנו נאלצים לבקש סכום תרומה גדול יותר מכל משפחה המתארכת אצלנו, ואנו בטוחים שהבקשה תיענה בהבנה ורצון טוב.

יש עתיד

ממש לא אמירה פוליטית, אלא דרך חיים. מתוך הבנה עמוקה שמטרתנו בחינוך אינה כאן ועכשיו, אלא המקום אליו אמורה החניכה להגיע בעוד 10 שנים, כאזרחית בוגרת ובעלת משפחה, שמנו לעצמנו מטרה להתמקד ולהכין את החניכות לחיים שאחרי...- שירות משמעותי, תעסוקה, לימודים גבוהים, ועוד. התכנית תקרום עור וגידיים בעזרת ה', בשנה הנוכחית, ואנו מקווים שתהפוך להיות חלק משמעותי ובלתי נפרד מסדר היום החינוכי שלנו בשנים הבאות.

"לך תוכיח שאין לך אחות..."

אצלנו קל מאד להוכיח. כי פשוט אין. אנחנו מחפשים אחות מוסמכת בשליש משרה, כבר כמעט שנה וחצי, ומעלים חרס בידינו. אז... למי שיש רעיון לאחות מוסמכת שמעוניינת לבדוק עבודה עם נוער, מוזמן להציע לנו... ישנן גם כמה משרות נוספות שחסרות לנו. ומכיוון ש"אין הבור מתמלא מחוליותו" אנחנו עסוקים בפרסום משמעותי של משרות.

פרו ורבו ומלאו את הארץ...

ברוח פרשות השבוע, נשות הצוות שלנו מקיימות באדיקות את המצווה ומגדילות את עם ישראל. שתי עו"סיות כבר יצאו לחופשת לידה, ועוסית שלישית, וכן רעיה, רכזת החטיבה הבוגרת, יוצאות בקרוב... אז מה עושים? שמחים, מאחלים הרבה מזל טוב ובריאות, ומעיינים שוב בסעיף הקודם.

עד כאן להפעם.

צפר, בעט ה13ות

מוצאת ח'נוק

(פורסם השבוע ב"מהחינוך באהבה"- עלון החינוך)

**"בין הקיץ לסתיו חודש תשרי
עם כל שנאהב בחודש תשרי.."**

את שנת תשפ"ג פתחנו בהתרגשות ובמרץ אם כי בצוותים זמניים וחסרים, ברוך ה' מאז הצטרפו אלינו מדריכים חדשים אשר משלימים את צוות החינוך.

אז מה היה לנו לנו החודש?

בית כולל א' קיים בחירות ולאחר פעילות מיוחדת נערך טקס קבלת השם "תלתן"*.:

כיתות ג' קיבלו מהקהילה את סט המחזוריים הראשון שלהם במסיבת המחזוריים המסורתית שנערכה בבית הכנסת בהובלת מדריכות קבוצת "מנגו" והרב סט.

בבניין החינוך הגדול נוספו על הקירות ציורי ילדים ובמרכזו בחרנו לצטט חלק משירו של יגאל בשן:

"כאן השמיים הם שלי, כאן אני מרגיש כמו שאני. רוצה לחיות, רוצה להיות בין התקוות שמשתנות כאן השמיים הם שלי". מוזמנים לבוא ולראות בעצמכם. תודה לאיילת וייס ותאיר ברביץ על שעות ההשקעה הרבות.

השנה הקמנו צוות ייעודי על מנת שנוכל להעשיר את מערך החוגים המתקיימים בסעד. לאחר שעות רבות של בירור, תיאום, השוואה, שיחות עם המועצה ומפעילים חיצוניים הצגנו מגוון רחב של חוגים (לא לכולם בסופו של דבר היה ביקוש ולכן נסגרו) והיום מספר רב של ילדים יכול ליהנות מחוג מבלי לצאת מהקיבוץ. החוגים הקיימים בסעד כיום הם: כדורסל, כדורגל, מבוכים ודרקונים, התעמלות קרקע, לנדוד בטבע וג'אז. תודה לאסנת סימון, חגית בלומנטל ויעל ניר על העבודה המסורה.

בוועדת חינוך נפרדנו השבוע מחיה קופלד ותדהר ג'קסון אשר ליוו את חברי הועדה החדשה וכיהנו בסה"כ תקופה של כשש שנים. תודה רבה לכם חיה ותדהר!

תחושה של התחדשות, ריח של צבעים ושינוי עומדים באוויר, המדריכים והילדים עמלים במרץ על ארגון וחידוש הבתים (נספר על תחרות הבית הכולל היפה ביותר בחודש הבא).

וכמובן לסיכום אני גאה לשתף כי ביום ראשון פורסמה במרחבי המדיה בשעה טובה ומשמחת המהדורה הראשונה של **"מהחינוך באהבה"** – עלון החינוך החדש שלנו ובו מידי חודש נספר ונשתף אתכם אודות המתרחש בחינוך. תודה לשגית דניאלי על הליקוט והעריכה.

מוזמנים לבוא לבקר, להעביר פעילות וכמובן להיות בקשר.

..כי ידוע הרי שבחודש תשרי,

מתחילה לי שנה חדשה"

(דתיה בן דור).

הברכה שהקראתי לקבוצת "תלתן":

ילדי בית כולל א' מתוקים, סיימתם את גן חובה, עליכם לכתה א' והצטרפתם לחינוך החברתי של הקיבוץ. גדלתם ובגרתם! בקיץ האחרון התחלנו את המסורת של בחירת שם חדש לקבוצה, ואתם הקבוצה הראשונה שמתחילה את השנה בבחירת השם. מעתה, לא תיקראו עוד בית כולל א' כי אם קבוצת תלתן!

תלתן זהו צמח ירוק בעל שלושה עלי כותרת המשמש דשן ירוק לאדמה, ומאכל לבעלי החיים. התלתן שייך למשפחת הפרפריים ולו 10 אבקנים ועמוד עלי אחד. פרח התלתן ערוך בשיבולים או בקרקפות צפופות, שבהן כל פרח ניכר בבירור.

אנו מאחלים לכם שכמו פרח התלתן, תביאו שפע של צמיחה ופריחה למערכת החינוך שלנו, שתעמדו כולכם מגובשים ותומכים אחד בשני ושתדעו גם להביא כל אחד ואחת מכם את המיוחדות שלכם ותיצרו חברות שתלווה אתכם ותתן לכם כוח לאורך כל שנותיכם.

רות נאלי

בחירות כתיכון

במוצאי השבת האחרונה ("ינח") קיימנו במועדון לחבר פאנל בחירות לנוער שלנו ובו השתתפו: אהרליה אדמנית, אהרליה ברט, לירן יניב, ברקאי אפרתי ושרה עברון.

מטרת הפאנל היתה להבין כי ניתן לקיים שיח מכבד למרות חילוקי הדעות בין האנשים השונים.

הפאנל נפתח בדברי שרה עברון אשר דיברה על החשיבות ב'לא לשבת על הגדר' אלא להיות פעיל הן במישור הפוליטי והן בכל מישור אחר בחיים. היא סיפרה על ה'פרסה' שקיימת מאחורי מליאת הכנסת, שם נסגרים כל הדברים ושם כל חברי הכנסת חברים, להבדיל ממה שקורא בתוך המליאה..

המשכנו בסבב בו כל אחד הציג את תפיסת עולמו ולמה הוא בוחר במפלגה שלו. לאחר מכן בסבב נוסף היה צריך גם לשתף מה לדעתו המפלגה שלו אמורה לאמץ מהמפלגה הנגדית וסיימנו בשאלות של הנוער עצמו בקשר לנושאים המעניינים אותם כמו הבעיה הפלסטינאית, הצביון הדתי במדינה, והיחס לפריפריה.

הנערים והנערות ישבו כמעט שעתים בקשב רב והיו מעורבים בדיונים שהתעוררו תוך כדי שאילת שאלות בצורה עניינית ומכבדת.

אנו מודים לחברי הפאנל שהקדישו לנו מזמנם.

בתקווה שזה יהיה פאנל הבחירות האחרון בארבע השנים הקרובות,

מדריכי התיכון סליה ואריאל

הודעה חשובה לציבור

פרוק גגות אסבסט באזור בית ספר הישן ומרכזיית חשמל ליד בוקי
יתבצע ביום א', י"ב בחשוון ה-6.11.22, בין השעות 16:00 – 07:30.

מתחם בית הספר הישן והדרך בין צומת הנוער עד חניית מתי גולן יהיו סגורים למעבר לנסיעה ולהולכי רגל

במהלך ביצוע העבודה יינקטו אמצעים למניעת אבק. אך יש לקחת בחשבון כי:
חשיפה לאבק האסבסט עלולה לסכן את הבריאות.

על מנת להימנע מחשיפה לאבק, על המשתמשים במבנים הגובלים באתר העבודה במרחק של עד 50 מטר
לנקוט באמצעי זהירות הבאים:

1. לסגור את פתחי המבנים (חלונות ודלתות).
2. לכבות מזגנים היונקים אויר מבחוץ.
3. לא להפעיל וונטות.
4. להימנע משהייה מחוץ למבנה או בקרבתו.
5. הודעה על חזרה לשגרה תשלח בתום עבודות הפרוק במסרון.

כל מי שמושפע מהחלפת הגגות, בין אם מחליפים במבנה בו הוא משתמש או במבנים בטווח 50 מ' מהגגות
המוחלפים, מקבל עדכון פרטני, ומתבקש לאשר לי במסרון חוזר, שקיבל את ההודעה.
שאר הציבור מתבקש לא להגיע לאזור העבודה ביום זה.

שם הקבלן אלטכנו אר גי אל בע"מ
עובד אחראי רוני להט 0542991188

אתי קימלמן

**לצורך חידוש מתחם הסטודנטים בקיבוץ
(דירות להשכרה) נשמה לקבל
ציוד/מוצרים במצב טוב..**

מקרר/תנור/ טלואזייה/ מכונת כביסה/מיחס
ספות/כורסאות/שולחן פינת אוכל וכו'...

- תודה מראש -

אריאל סאסי - 054-3181346

משולחנה לא אגלות בקהילה

1990 ב 9 א

קהילה יקרה,

יום הבחירות לכנסת עבר ועכשיו זה הזמן לבחור בנו, בקהילה שלנו. המהלך שאנו מניעים הוא יצירה משותפת והזדמנות לארוג את השטיח שמהווה את היחד שלנו. אין לצוות המוביל אג'נדה סדורה, ידיעה מוקדמת מה יעלה ובוודאי שלא מענה מוכן מראש, מודל, פתרון קסם או הבטחות שתוכננו מראש. נכון, זה אולי קצת מוזר לבוא פתוחים רק עם סקרנות והקשבה - אבל במהויות הדקות שמרכיבות את היחד שלנו, זו הדרך היחידה לפגוש אותנטיות. קהילת סעד מורכבת ממגוון של אנשים עם דעות, מחשבות וכישורים שונים. השונות והמגוון הללו הם היופי שלנו (ולא הבעיה), בעזרתם נסלול את הדרך המשותפת של הקהילה שלנו. המפגש עם קולות מגוונים, דומים, שונים, מוכרים ומפתיעים יכול להיות מעשיר מאוד אם נוכל להניח לרגע עמדות מוצקות - את 'המקום היודעי' - לטובת קשיבות ואמפתיה.

במפגשים שנקיים יש מקום לכל קול ורק את ואתה יכולים להביא את הקול (חלומות ורצונות, צרכים עכשוויים, פחדים ודאגות) שלכן.ם, לא אף אחד אחר... **בואו לקחת חלק, להשמיע ולהשפיע.**

הקולות קוראים להנהלות השונות ולצוות האיתור עדיין פותחים וניתן להגיש מועמדות עד ה-8.11.22. זו הזדמנות עבורכם לקחת אחריות, להפסיק לשבת ולהגיד מה צריך ואיך צריך ולהתיישב סביב שולחנות קבלת ההחלטות שמשפיעות על החיים כאן בסעד. זוהי זכות מיוחדת שיש לכם מעצם החיים בקיבוץ, לקחת חלק פעיל ומשמעותי בעיצובה של סעד, בהווה ובעתיד.

לסיום אני רוצה להודות למרים צרפתי! לפני למעלה מ-40 שנה(!) פנתה מרכזת ועדת שירותים (מרים זהבי ז"ל) למרים צרפתי ובקשה שתכין קישוטים לסוכת חדר האוכל, שנודעה אז כסוכה הגדולה בארץ... מאז מידי שנה הפליאה מרים ביצירות צבעוניות ומקוריות: שמחת בית השואבה, שבעת המינים והאושפזין ועוד ועוד. לצד התכנון, העיצוב והביצוע טרחה מרים לתלות במו ידיה כל שרשרת וקישוט. בחלוף הזמנים והשינויים, נותרו הקישוטים של מרים מרכיב קבוע ויציב. תודה והערכה על מסירות והתמדה בהוספת צבע ונוי בחג הסוכות כבר יותר מ-40 שנה! **תודה לך מרים.**

שבת שלום וברכה,

ערן

לרחל ויואל צברון, לשושנה וראובן ולכל המשפחה
ברכות להולדת הנכדה-נינה, בת לצפרה ואליאב סולדברג
איחולים למאחות ונחת!